

bestaaende Institutioner og dog faaes noget Bedre ud deraf; thi det er netop Noget, der gjaelder i vor Tid fremfor nogen anden, at der er en Tilboielighed til at vende op og ned paa Alt i den Tid, at vi kunne faae noget ganske Andet ud deraf. Det er meget farligt at komme ind paa denne Betragtning, thi det er ikke muligt at sætte nogen Grændse derfor, og den samme Berettigelse, som der ene har til at opfaaste det Spørgsmaal, om det ikke var muligt at forandre helt og holdent den ene Institution, som man tidligere igjennem Aarhundreder har bevaret og betragtet som en væsentlig Faktor i Folkets hele aandelige Tilstand og hele Velvære, den samme Berettigelse har ogsaa en Altsiden til at gjøre Forslag med Hensyn til en anden Institution, og da man som sagt befinder sig paa det Usikre og Svævende, er ingen Smødegaaen mulig. Jeg finder dernæst disse Spørgsmaal i denne Form saantog mere uforanledigede, og jeg vil sige ubesværede overfor den nuværende Kultusminister, thi den eneste Maade, paa hvilken Sigt kan gjøres, er ved at bringe Sagen frem til Forhandling, og det tør jeg paastaar, har den nuværende Kultusminister gjort i fuldeste Omfang; der er intet af de Spørgsmaal, der her ere berørte, uden at der har været Leilighed til at bringe under Overveelse, hvorvidt Forandringer i den Henseende kunde gjøres. Naar den ærede Rigsdagsmand opfaastede det Spørgsmaal, om det dog ikke var rimeligt og irigtigt, at der skulde kunne skabes nye Embeder af Kultusministeren, som ovenikjøbet senere vilde kaste Pensioner paa Statskassen, kunde der være Meget at sige derom; men det maatte dog ligge meget nær, og det er, at netop den nuværende Kultusminister har ønsket denne Tilstand forandret og derfor har indbragt Forslag desangaaende; at disse Forslag ikke have funnet saa det ærede Medlems Billigelse eller Sanktion, maa være en ligegyldig Omstændighed med Hensyn hertil. Det har altsaa ingenlunde været, fordi den nuværende Kultusminister ønskede at bevare disse Forhold, men tværtimod, fordi han ønskede Forandringer i den Retning, hvori man tidligere har ønsket det, at Lovforslag derom ere komne frem. Det samme er Tilfældet

med de andre Ting, baade Universitetet, de lærde Skoler og Seminarierne; jeg tror at kunne vise bestemt hen til, at der fra Kultusministeriets Side er fket og forberedt Skridt, som gaa i den Retning at bringe til en alvorlig Undersøgelse, hvorvidt man paa disse Punkter kunde gaa med Hensyn til virkelige Reformere. Der høre disse Spørgsmaal hjemme, men ikke under den Form, at man her under hvilken som helst Forhandling opstiller dem i saa almindelige og svævende Udtryk, at der egentlig intet Svar kan gives derpaa.

De Spørgsmaal, som jeg idemindste har lagt Mærke til overhovedet egne sig til at kunne besvares, reducirer sig til meget faa. Den ærede Rigsdagsmand for Nørresundby (Zahle) begyndte desværre saa tidligt idag, jeg mener: desværre for mig, idet jeg ikke hørte det Første af, hvad han sagde; maaske indeholdt det Noget, der var rettet til mig. Det ærede Medlem berørte dette Spørgsmaal om Theatret, som jeg dog ikke videre skal opholde mig ved, allerede af den Grund, den ærede Finantsminister nævnte, at Sagen svæver for Domstolene, saa at man ikke bør røre ved den, førend man ser Udfaldet deraf. Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem bragte paa Bane, gif, om jeg ikke misforstod ham, ud paa, om man ikke i Ministeriet skulde være tilbøielig til at indbringe for Rigsdagen en Fortegnelse over de forskjellige Studerende, der modtog Stipendier, Beneficier eller overhovedet fik nogen Uddeeling fra de forskjellige Institutioner, som der her er Tale om. Hvis jeg har taget fejl, skal jeg naturligvis strax slippe dette Punkt; det forekommer mig saa rimeligt, at jeg nødig vilde opholde mig derved, hvis et saadant Spørgsmaal ikke er fremsat; men hvis det er Tilfældet, maa jeg naturligvis fastholde min Betegnelse deraf. Jeg maa tilstaa, at jeg virkelig ikke tror, at der kan være Mange, selv her i Folkethinget, der ønske at forhandle disse Spørgsmaal om de mange Hundreder af 5, 10 op til 50 eller 100 Rd., der gives de forskjellige Studerende; og hvorom Hundreder af Ansøgninger fremkomme. Hvor i Alverden skulde dette kunne interessere denne Forsamling? Er dette